

החברותא

החברותא בטאען פנימי לחברים גליון מס 279 בס"ד ערש"ק פר' במדבר (ספרי) כ"ז אייר תשס"ו

פנינים יקרים

וידבר ה' אל משה במדבר סיני וגו' (א, א) המן היה בזכות משה רבינו, המים בזכות מרים, ועננים בזכות אהרן. להיות בני ישראל במדבר לא ידעו שכל אלו בזכות ג' הצדיקים רק אחד הסתלקותם נתגלה להם. כי משה רבינו ע"ה מרוב ענותנותו היה נגד רצונו שידעו ישראל שנוזנין בזכותו ואם היה מתגלה היה לצדיק צער על פי דרכו בקודש, וכתוב לא יגרע מצדיק עינו וכן אהרן ומרים במדותיהם הקדושים.

וידבר ה' אל משה במדבר סיני באהל מועד (א, א) שהם שני בחינות שהם ארבע, שיש חומר וצורה, כי מדבר שהוא חומר יש בו שני בחינות: א' שמכוון להנאת עצמו שהוא מדבר שאין בזה תכלית טוב. בחינה ב' נקרא סיני שיש במדבר חלק טוב שמכוון לש"ש. ב' בחינות אחרות נקראות אהל מועד: א' שיושב באהל תורה להנאת עצמו, ב' להנאת השכינה שנקראת מועד כנודע שהוא מועד לכל חי.

שאו את ראש כל עדת בני... במספר שמות וגו' (א, ב) הגה ידוע שיש ששים רבוא אותיות לתורה שהוא כנגד ששים רבוא נשמות שרשיים של ישראל, והאמת שבכל אות ואות שבתורה"ק כלול כל התורה נמצא שעי"ז שזוכה להשיג האות שלו זוכה להשיג כל התורה אלא שצריך לזכך את עצמו כ"כ עד שיהיו רמ"ח איברים ושם"ה גידי הגוף נמשכין אחר רמ"ח אברי ושם"ה גידי הנשמה, וזהו מספר מלשון ספיר להאיר, תפקדו אותם ר"ל ה'אות' שלהם, שמות הכוונה להיות נשמתו המתלבש באותיות השם.

שאו את ראש כל עדת בני ישראל למשפחותם (א, ב) מדויק הלשון כל עדת ישראל שלא יתפאר את עצמו בשום מעלה בעולם רק בידיעת ה' ושלא יפאר אף הוא את אחרים רק את הצדיקים ההולכים תמיד בתורת ה' ועובדים אותו באמת.

ואלה תולדות אהרן ומשה וגו' (ג, א) פרש"י אינו מזכיר אלא בני אהרן ונקראו תולדות משה לפי שלמדן תורה מלמד שכל המלמד את בן חברו תורה מעלה עליו הכתוב כאלו ילדו עכ"ל. באבות פ"ו הלומד תורה אפילו אות אחת וכו', כי כמו בהולדה משך הלידה רגע אחד ומאו נקרא בנו לכל ימי חייו כן המלמד די ברגע אחד של למוד אמיתי ואז מספיק לו הלמוד שיצא מפי הרב בקדושה ומהרה לכל ימי חייו.

פנינים יקרים על הצ השבועות - זמן מתן תורתנו

אמרו חז"ל הכל מודים בעצרת בעיני נמי לכם. כי ביום הבכורים היה התקרבות עולם עליון ועוה"ז יחד ממש ולכן בעיני נמי לכם להעלות עניני עוה"ז לרבך בקדושה.

השי"ת צוה וספרתם לכם והורה לנו בזה דרך לעבודתו יתב"ש שמי שהוא כהכנעה ושפלות שידוע ומבין שלא יצא ידי חובתו בעבודתו יתב"ש ומחפש בחורין ובסדקין אולי ימצא איזה דרך לעבודתו בכל מדה הכלולה בשבע מדות עי"ז מאיר בחג השבועות שער הנון...

אנכי אנכי הוא מנחמכם (ישעיהו נא) ב' פעמים אנכי הוא כי בהתגלות פנים אל פנים נאמר אנכי ה' אלקיך ובגלות נאמר אנכי הסתר אסתיר פני, ולעתיד יגלה ב' פעמים אנכי בכוחו של כל אחד ואחד דהיינו לפי מדרגתו של כל אחד ואחד...

בגמרא אמרינן הכל מודים בעצרת בעיני נמי לכם (פסחים נה) דבפסח אדם שמח בגופו שיצא מעבדות אמנם בשבועות שהשמחה היא נתינת התורה יהיה קשה לגוף לשבות דהא מתן תורה הוא רק מובות רוחניות לזה אמרו בעצרת בעיני נמי לכם שישמח הגוף שיאמין שהתורה היא חיי עוה"ב ועוה"ז ואורך ימים בימינה ובשמאלה וכו' ורפאות תהי בשרך וכו'.

בשו"ע סימן תצ"ד הקשה המגן אברהם איך אנו אומרים בשבועות זמן מתן תורתנו הלא קיימא לן כר"י דאמר ב' בסיון נתנה תורה ע"ש. ... וקדשתם היום ומחר, שהיה בששה בסיון עשה רושם לדורות אחר שאנו מקיימים המצות התלויות בעצרת הארת נתינת התורה לדורות, נתגלה שמחת התורה בששה בסיון זמן מחשבתו ודבורו של הקב"ה וכו' סיון שהיה במעשה...

שיחת קודש ממורנו ורבנו זיע"א

272
ב

שיחת הרא"ש ז"ע"א שבת וי"ט סוכות קס"ג - האשכ - יאסר ע"י ר"ג"א.
להיות טמיר ונעלם (המשך)

מתוך יסוד האין שבו מבין שהמחלוקת שיש לו עם החבר אינה מטרה בפני עצמה אלא אמצעי שדרכה נתמודד בבחינת מבשרי אחזה אלוך. ואז אפילו שיש התנגשות ושנאה בכ"ז ניתן להיות קרובים זה לזה, ע"כ תמצית חלק הראשון.

הדור שיוזכה להיות טמיר ונעלם יזכה גם לבחינת פני חמה שהוא פני משה. אלא שבפועל לא תתגלה להם מיד בחינת פני חמה מחמת ההארה הגבוהה. וככל שההארה תהיה גדולה תחיה העלמה גבוהה יותר. לכן נגיע כולנו ליסוד האין שזה בחינת טמיר ונעלם וכל מה שניתן להשיג בבחינתנו ובדרגתנו תתגלה בבחינת תוהו ובוהו שבו ומשם נתחבר לבחינת פני חמה - פני משה רבינו כאשר לגבנו בחינת פני חמה תשאר בחינת הסתר פנים כמש"כ ואנכי הסתר אסתיר, ורק בשלמות הבריאה ממש נזכה לבחינת פני חמה בלי כל הסתרה.

הדרך להיות טמיר ונעלם יסוד האין בהתקשרות עם בחינת משה רבינו דומה לבחינת אור הלבנה המקבל האור מפני חמה כמו שיהושע בן נון קבל ממשה רבינו. בדרך זו הקשר בין אחד לשני הוא חלק בלתי נפרד ממטרת החיים. אמנם ישנם יהודים גם בדורנו שנמצאים כל הזמן בינם לבין עצמם. אליהם הרבש"ע מתגלה ע"י סיבות ויסורים. אנשים אלו מתגלגלים כל הזמן בתוך המחשבות שלהם ובתוך המצוקות והיסורים שלהם. יסורים אלו מביא אותם לחשוב על יסוד האין של עצמם ועל הצורך להיות דבוק לקוב"ה. במצבים אלו אינו יכול להגיע למציאות טמיר ונעלם ולא במציאות ובבחינת פני משה. זה שיש עליו קטרוג גורם שלא יהא לרבש"ע דרך אחרת להתגלות רק ע"י סיבות ויסורים. נמצא שבמצבים אלו לא יכול להגיע לדבקות בורא ולהיות בבחינת כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי (תהלים קל"א), כמו שהאם עם בנה אינו נישט דא שטארקער פון דעם (אין יותר חזק מזה) כך צריכים שהבן יהיה קשור אל אמו. על כן אין לזה האדם דרך אחרת אלא

{תקציר מהחלק הראשון של השיחה:

משה רבינו רצה להכנס לארץ ישראל בשביל הצאן שהוא רעיא מהימנא, הקב"ה לא קבל בקשתו ובמקום זה - כשיצאה נשמתו באחד בשבת לפנות ערב שהוא רעיא דרעיון - השיג להיות טמיר ונעלם ביסוד האין בבטול מוחלט. בגלל זה שמשה רבינו לא נכנס לארץ, ובגלל שהערב רב כן נכנס לארץ, נפגמה קדושת ארץ ישראל לכן יכלו חלק מבני ישראל להשאיר בארץ ישראל גם בגלויות ורק בשלמות הבריאה נזכה לשלמות ארץ ישראל.

כל מי שמגיע ליסוד האין ואינו נשבר יכול להגיע בבחינת רעוא דרעיון אפילו באמצע השבוע בזכות בחינת משה רבינו, וכשיבא המשיח וגם ארץ ישראל יהיה בבחינת משה רבינו יתגלו דברים שיהושע בן נון לא השיג. אנו צריכים להתפלל ולקוות שיהיה די הכנעה בין אדם לחברו ושהנסיגות הבאים בהכרח למען הבחירה יביא אותנו אל שלמות הבטול להיות טמיר ונעלם, כמשה רבינו.

יובהר: כשנמצאים בשלמות הבטול - טמיר ונעלם נמצאים בעצם בסכנה תמידית שלא לאבד את הטמיר ונעלם.

עד לתקון הבריאה, קשה לעודד את האנשים ללכת בדרך הזאת כי בדרך זו צריך האדם להתרומם וכבדות הגוף אינה מאפשרת. הטעם שיש כבדות הגוף הוא כדי שלא לאבד את החטאתי נגדי תמיד וכאשר יתרומם למרות כבדות הגוף ישיג בחינת טמיר ונעלם, אלא שלא יהיה רק בנשימה אחת. וכדי שיחזיק יותר מנשימה אחת צריך להיות ג'רפות כלפי חברו ובשפלות גדולה גם כאשר החבר הרע לו, יעלה על דעתו שכל זה כדי לעבור נסיון בכדי להגיע ליסוד האין טמיר ונעלם, בחינת משיח.

דורו של משיח הוא בזה שנתאחד ונאהב אחד את השני על אף הנסיגות וההתנגשות, כי איך יהיה ניתן להדבר למרות הכעס והשנאה אלא שהאדם

להגיע בחינת פני לבנה ואז נהיה כנגדו בחינת פני חמה ונהיה בחינת משה רבינו רעוא דרעוין כי נהיה בחינת טמיר ונעלם, כמו שהקב"ה טמיר ונעלם כך יהיה האדם טמיר ונעלם. כי מצד האדם יהיה בבחינת תוהו ובוהו ששת ימי בראשית כי זוהי המציאות האמיתי של האדם.

כאשר האדם יהיה בבחינת יסוד האין טמיר ונעלם ויהיה בבחינת תוהו ובוהו ויהי בבחינת חטאתי נגדי תמיד. יתחבר לפני חמה כהתחברות פני לבנה, ואז יהיה בשלמות חטאתי נגדי תמיד כשלמות קוב"ה-בורא. כי בלי חטאתי נגדי תמיד אין דבקות, זאת אומרת בלי שלמות בראיה עצמית שהוא מלא פגם אין דבקות בורא. כי אם יש לו משהו ערך עצמי יש בזה פגם משלמות חטאתי נגדי תמיד וממילא זה פוגם בשלמות בורא. לכן צריך האדם להגיע להיות במציאות של כגמול עלי אמו ולהיות בחיקו של אמו באהבה כזאת כמו אהבת האם אליו שאין יותר חזק ממנו בעולם.

כל אדם בכל מצב יכול להגיע לדבקות בורא בבחינת כגמול עלי אמו כגמול עלי נפשי. כי ההתקשרות הזאת אינו בשביל הגוף אלא בשביל "הנשמה" ולכך גם שהגוף יהיה בדרגה הנמוכה ביותר - שנעלמה מעיני כל חי בעמקי הקליפות - גם יכול להיות בחיק האמא בכח צדיק האמת, כי כמו שהשמש מאירה על פני כל הארץ כך צדיק האמת מאיר לפגם ואומר: גם שם ידך תנחני ותאחזני ימינך כי גם חשך לא יחשיך ולילה כיום יאיר, כי גם ללבנה אין אור מעצמה ומקבלה מהחמה. כך האדם כשהוא בעמקי הקליפות הוא במצב של חשך וכשהצדיק אמת מאיר אליו כפני חמה ואומר לו: גם חשך לא יחשיך ולילה כיום יאיר ועי"ז נדבק האדם לבורא בגעגועים ומפיל עצמו בחיקו של הקב"ה כגמול עלי אמו והקב"ה מקבלו באהבה כאהבת האם את בנה.

כל דור צריך כזה צדיק אמת שיחפש אותם הניצוצות הקדושות שנתפזרו ונעלמים בעמקי הקליפות. צדיק אמת כזה צריך להיות בחינת פני אור החמה - פני משה רבינו כדי שיוכל להקרין על אותם הנשמות הנדחות ולהפוך אותם לאור פני

לבנה המקבלת ההקרנה מאור פני החמה. צדיק אמת זה צריך להיות טמיר ונעלם יסוד האין ואז יש בכוחו להפסיק כל הקטרוגים, ואז יתעלה הנצוץ הנידח ויתגלה מלכותו על כל העולם כולו. וכשהאדם מגיע לבחינה זו אז כל הרשעה כולה כעשן תכלה כי תעביר ממשלת זדון מן הארץ. כמו בחינת משה רבינו שהגיעו באותו שבת במנחה להיות רעוא דרעוין עד שנעלם ביסוד האין. והגיע למצב כזה שהגוף שלו אינו גוף ולא היה מה לקבור כי הגיע לתוהו ובוהו של ששת ימי בראשית.

הרא"ש זיע"א הבהיר שמשה רבינו היה כל ימי חייו בבחינת תוהו ובוהו ומקבל אור מקרני השמש - דקדושה שעשהו להיות אור פני משה. ולכך לא היה למשה רבינו רבי כמו שהיה לתלמידו יהושע. כי הרבש"ע היה רבו וקרני השמש דקדושה לא היה בבחינת אור החמה כדי שקרן אור משה יהיה דומה לאור הלבנה אלא שקרני משה היה כאור הקדושה, אור החמה ורק תלמידו יהושע היה בבחינת אור הלבנה (נ.ב. עיין נעם אלימלך תחילת פרשת בהר המבאר ענין חשוב זה).

יהושע היה בבחינת אור הלבנה כלפי רבו משה אלא כשהגיעו לעבודת כלל ישראל כפי מדרגתם נהיה שלמות אור הלבנה ואור הלבנה נהיתה כאור החמה. באופן כזה יכול כל אחד להיות אור הלבנה ומוט אגידאנק פון זיך אליין (ובמחשבה מעצמו) יכול להיות בחינת אור החמה. הרי שבעצם בכל דרך שהיא צריכים להגיע לבחינת פני חמה, אחרת משיח לא יכול לבוא כי הרבש"ע לא רוצה להאכיל את עמו נהמא דכיסופא. וכדי שכל הקטרוג יעלם ויבואו לשלמות למעני למעני אעשה צריכים להיות באחדות.

כבר הסברנו שאם אין אחדות מגיעים ליסוד האין דרך המצוקות והיסורים. עלינו לדעת שהמצוקות והיסורים באים מעולם הקליפות, וזה שיש כח לקליפות להביא את היסורים הוא בגלל שאין לנו אחדות כי לקליפה עצמה אין כח וכל אחיותם של הקליפות בא מהשנאה שבינינו כמו כן החטאים באים בגלל שאין בינינו דבקות כי אילו היה בינינו

יבנה וממילא כל הרשעה כעשן תכלה. ונוכה שיקוים ותמלוך אתה ה' לבדך וביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד.

בכל יום טוב יש המעלות שלו שיכול להביא לאחדות כמו הדי' מינים שבסוכות שהם בעיקר בלי טעם ללמד על האחדות שצריך להיות בלי טעם. ומה שצריך להיות במצב של חטאתי נגדי תמיד מפני שיש חשש מכשולו כמו שקרה לדוד המלך, עם בת שבע ולמשה רבינו שהכה בסלע. והטעם שזה קורה הוא מפני שצריכים ללקט את הנצוצות שנתפזרו מחטא עץ הדעת. לכן חייבים להיות בחטאתי נגדי תמיד. וכאשר נהיה באחדות ונהיה בחטאתי נגדי תמיד נלקט הנצוצות שנתפזרו ונהיה בכזה שלמות ארץ ישראל שיבנה הבית השלישי.

הרא"ש סיים השיחה בבקשה שיתפללו להשי"ת שנוכה בדורנו להיות בכזה אחדות כדי שנוכה כבר בדורנו לאותה השלמות.

דבקות או החטאים לא היה להם כח להכריע כשאומרים "חטאתי לה'".

יש אנשים בעולם שהם בחינת פני חמה לפי דרגתו בזה שיש לו התקשרות בינו לבין קונו בבחינת חטאתי נגדי תמיד. וישנם אנשים שהם בחינת יהושע כפני לבנה והם צריכים להגיע לשרשם ואלו שיגיעו לשלמות אור פני חמה יעלו אותם. וכשיהיה ההתגלות יהי' בחינה משה רעיא מהימנא לפי דרגתו שלמעלה ממנו אינו יכול להשיג. ואם רוצים לזכות להגיע לבחינת שלמות ארץ ישראל אין לנו דרך אחרת מאשר האחדות. דהלא כשנכנסו לארץ ישראל השיגו רק פני לבנה ורק בעבודת כלל ישראל נהיה שלמות אור החמה לפי דרגתם. ובגלל שלא היה מספיק אחדות נחרב בית המקדש. וחורבנו נמשך עד היום. בעצם בהיסח הדעת אחד אפשר להיות בסוף הגלות כי אם נוכה להתאחד יחד נגיע לשלמות ארץ ישראל ואז יוכל משה רבינו להאחז בשלמות בחינה זו והבית השלישי

שהשמחה במעונם

הר"ר יעקב הרשטיק ומשפ' להולדת הבן
הר"ר משה הרשטיק ומשפ' להולדת הנכד
הר"ר מרדכי בנדיקט ומשפ' להולדת הבן
הר"ר אלון טלמון ומשפ' להולדת הבת
הר"ר אברהם ק"י ומשפ' להולדת הבן
הר"ר מנחם יוחנן טייטלבוים ומשפ' להכנס הבן לעול המצוות
הר"ר שמואל קלירס ומשפ' לנישואי הנכד
הר"ר צבי פרל ומשפ' לנישואי הבן
הבה"ח משה פרל לנישואיו
הר"ר שמעון ברזסקי ומשפ' לנישואי הבן
הבה"ח אברהם ברזסקי הי"ו לנישואיו
משפ' קירשנבוים לנישואי הבת ולהולדת הנכד
משפ' שניצר לנישואי הנכדה ולהולדת הנין
הר"ר דוד דרלי ומשפ' לנישואי הבן
הבה"ח יוסף עזרי לנישואיו

ח"ל ע"י

משרכת החברותא
רח' שיני 3

02 - 5829688 ☎

02 - 5325477 פקס:

ת.ד. 5080

ירושלים 91050

